

Liepos 2 d. 16 val. Panevėžio miesto dailės galerijos Keramikos paviljone atidaroma XXIII Panevėžio tarptautinio keramikos simpoziumo paroda. Joje pristatomi dešimties simpoziumo dalyvių, atstovaujančių 3 kaimyninėms šalims, kūriniai.

Parodos autoriai – šiuolaikinės keramikos kūrėjai Hanna Miadzvedzeva (Baltarusija), Iryna Shchasnaya (Baltarusija), Katerina Geiduka (Baltarusija), Una Gura (Latvija), Liga Skarina (Latvija), Olga Melehina (Latvija), Eugenijus Čibinskas (Lietuva), Egidijus Radvenskasis (Lietuva), Artūras Stančikas (Lietuva), Eglė Čibinskienė (Lietuva). Jie beveik tris savaitės gyveno ir kūrė Panevėžyje.

Simpoziumo kūrinius galima būtų padalinti į grupes: tuos, kurie kalba apie menininko vidinius išgyvenimus, o jų raiškai pasitelkiama poetinė keramikos kalba, ir tuos, kurie gimsta tyrinėjant gamtą, interpretuojant jos formas ir žmogaus kišimąsi į ją.

Baltarusijos atstovė Iryna Shchasnaya, apsilankiusi 2019-ųjų metų simpoziumo kūrinių parodos atidaryme, garsiai svajojo pati čia patekti. Šiais metais tokia proga naudojosi lipdydama piramidę, sudėtą iš formų, primenančių taburetes. Tokia metafora keramikė ne tik dekonstruoja menininko prigimtį, bet ir mąsto apie buities įprasminimą.

Baltarusė Hanna Miadzvedzeva kuria organiškas, minkštas formas, turinčias monumentalią struktūrą, nors jos darbai kelia trapumo įspūdį. Tokią priešpriešą menininkė išgauna kūrinio paviršių kruopščiai dekoruodama smulkia ritmiška faktūra. Beje, H. Miadzvedzeva seka tėvų keramikų pėdomis. Jos tėčio Youheni Adzinochanka kūrinius galerija saugo savo kolekcijoje

nuo 2014 metų, kuomet menininkas taip pat dalyvavo šiame simpoziume.

Pirmą kartą tokio didelio mastelio kūrinio specifiką išbandė jauna baltarusė menininkė Katerina Geiduka, šiuo metu gyvenanti ir kurianti Rygoje. Menininkę dominanti tema – šiuolaikiškas natūros citavimas molyje. Tvarkos ir prasmės gamtoje buvimas atsispindi į viršų besistiebiančiame geometrinių formų „bokšte“.

Savo jau atpažįstamu aptakių formų ir tekstūrų deriniu Latvijos menininkė Una Gura tęsia kūrybą ir Panevėžyje. Keramikės lipdomi objektai yra labai taktiliški, inspiruoti optinio meno. Menininkės teigimu, jos kuriamas skulptūras ir jų motyvus tiesiogiai veikia pačios autorės išgyvenamos emocijos bei nuotaikos.

Latvijos dailės akademijos profesorė, keramikos menininkė Liga Skarina šiame simpoziume kūrė trapią šviesos skulptūrą. Ažūru dekoruota keramika nušvinta tiesiogine prasme. Pirmą kartą ornamentų ritmais kuriama hipnotizuojanti belaikė atmosfera.

Kuriama poetinė nuotaika svarbi ir jauniausiai Latvijos keramikei Olgai Melehinai. Parodoje autorė eksponuoja kelias kompozicijas. Žaismingų, šachmatiniais langeliais margintų gyvūnų ir kitų formų kompoziciją O. Melehina lipdė galvodama apie pačią jauniausią parodos lankytojų auditoriją. Visai kitas idėjas vystė kurdama trapią žmogaus figūrą. Šiuo darbu menininkė šiuolaikiškai interpretuoja amžinąją prasmės ieškojimo klausimą.

Jau dešimtą kartą simpoziume dalyvaujantis panevėžietis Egidijus Radvenskasis teigia, kad čia „kiekvieną kartą gauna šviežios energijos kūrybai“. Šiame gimęs darbas kalba apie sustojimo akimirkos būtinybę, apie poreikį nurimti ir iš tikrųjų pažūrėti, kas yra aplinkui.

Dar vieni Lietuvos atstovai – keramikų šeima iš Panevėžio Eglė ir Eugenijus Čibinskai. Pirmą kartą simpoziume dalyvaujanti E. Čibinskienė sako, kad jai svarbios gamtos išsaugojimo idėjos. Savo darbe naudodama Lietuvos Raudonojoje knygoje esančių drugelių rūšių pavadinimus, keramikė kreipia žiūrovų dėmesį į ekologijos problemas visame pasaulyje.

Eugenijus Čibinskasis jungia minimalistiskai išpieštus pusrutulius į kompoziciją, svarstančią apie ribų dviprasmiškumą. Keramikas savo kūrinius vadina „Riboženkliais“, kurie galėtų rodyti kelią tiek išorėje, tiek kalbėtų apie vidinio pasaulio kryptis.

Daugeliui pažįstamas kaip tapytojas Artūras Stančikas pastaruoju metu atsiskleidžia kaip šiuolaikiškas eksperimentatorius įvairiomis netradicinėmis medžiagomis. Ir šiame simpoziume kurti objektai jungia molį ir medį, naują ir seną, dekoratyvumą ir funkcionalumą. Pasak menininko, jam įdomu „atsirandančios naujos prasmės tarp dabarties

ir praeities.”

Parodos lankytojai gali lyginti ir vertinti kaimyninių šalių kūrėjų skirtumus, taip pat išvelgti bendrumą, kaip šiuolaikiniai menininkai vartoja šiandieninę keramikos kalbą.

Šiomet šis simpoziumas tapo tarpvalstybinės lojalumo programos kultūrai ir turizmui skatinti dalimi. Ateinančiais metais Panevėžio miesto dailės galerija rengs tarptautinę konferenciją, nagrinėjančią keramikos meno tendencijas. Į ją bus kviečiami Lietuvos ir kaimyninių šalių menotyrininkai, menininkai ir keramikos meno mylėtojai.

XXIII Panevėžio tarptautinio keramikos simpoziumo paroda Keramikos paviljone veiks iki rugsėjo 25 dienos.

Panevėžio miesto dailės galerijos inf.

Nuotrauka

Artūras Stančiko kūrinys „Komplektas-kompleksas“ (akmens masė, medis).

